VICTOR PUIU GARCINEANU

DIN LUMEA LEGIONARA

COLECTIA „OMUL NOU“
1951

Victor Puiu Garcineanu

DIN

LUMEA LEGIONARA

Colectia "Omul Nou"

1951

Randuri de inceput

Cand i s'a adus Capitanului vestea ca Puiu Garcineanu a intrat in miscare,s'a exprimat: "sarbatorim astazi o mare victorie".Viata lui de legionar a confirmat aceasta nadejde.Miscarea Legionara a exercitat o mare atractie si asupra oamenilor cu carte. Dar putini dintre ei au isbutit sa strabata drumul care duce la isvoarele ei.Formatia intelectuala este in acelasi timp si o deformatie a spiritului,o indepartare de evenimentul interior Puiu Garcineanu este o exceptie. In constiinta lui,luptatorul si intelectualul, omul de cultura si omul de sacrificiu,nu puteau trai separat.

Cei ce l-au ucis,au stins viata unei superbe aparitii a geniului romanesc. Paginile,putine cate au ramas dela el,sunt o marturie a capacitatii lui extraordinare de a intelege esentialul.Orizonturile ce le-a parcurs el, nu s'au deschis decat Capitanului si lui Mota.

Daca e o carte de doctrina care sa fie mai apropiata de gandirea Capitanului, "Din Lumea Legionara", a lui Puiu Garcineanu, trebue amintita in primul rand. Omul nou nu este nici omul ratiunei, nici al vointei oarbe, ci omul in care toate puterile sufletului se angreneaza intr'o mare pasiune, omul "pasional",iar pasiunea care-i rascoleste fiinta si ii da sens vietii,este dragostea.Prin mijlocirea dragostei intram in comuniune cu neamul si cu Dumnezeu si simtim cum curg in noi puterile vesniciei. "Nimic nu s'a facut vreodata in lume, fara iubire".

Intr'o singura directie,interpretarea lui Puiu

Garcineanu, ni se pare a fi luat un avant propriu, depasind termenii doctrinei legionare: atunci cand afirmam, in capitolul ultim, existenta unui mesianism romanesc de esenta religioasa. Nici Corneliu Codreanu si nici Mota n'au dat acest impuls Miscarii, n'au crezut ca poporul roman ar fi predestinat de Dumnezeu pentru o asemenea sarcina, unica si exclusiva. Mesianismul -daca vrem sa pastram aceasta denumire- dupa conceptia Capitanului, nu este o misiune relevata unui singur popor, ci toate popoarele sunt chemate sa devina mesianice, toate trebue sa se puna in serviciul cauzei dumnezeesti. Orientarea spre Dumnezeu este telul final al oricarei istorii nationale.

Nu exista mesianism romanesc in sens absolut. El este o aplicare a unei ierarhii spirituale care imbratiseaza viata tuturor popoarelor. Cel mult se poate vorbi de intaietatea romaneasca in a reevalua acest adevar fundamental. Adnotat in acest sens, punctul de vedere al lui Puiu Garcineanu se armonizeaza cu viziunea ce ne-a lasat-o mostenire Capitanul.

Iulie 1951

"... Am inceput sa-mi dau seama ca traesc abia in clipa cand am luat contact cu Miscarea Legionara..."

Victor Puiu Garcineanu

CE ESTE MISCAREA LEGIONARA

Miscarea legionara nu este o miscare politica. Ci o revolutie spirituala: o miscare care a transformat viata romaneasca nu in manifestarile ei, ci in esenta ei.

Fireste ca exista o manifestare politica a miscarii legionare. Si o manifestare culturala. Si una sociala. Si alta morala. Dar fiecare din acestea si toate la un loc nu sunt decat oglindiri pe planuri variate a unei puteri mai inalte ca toate aceste manifestari, depasindu-le pe toate si, mai ales, fecundandu-le pe toate: puterea spirituala. Legionarismul aici isi are valoarea lui unica: in aceea ca a izbutit sa puna in miscare realitatea centrala a vietii: spiritul.

Miscarea legionara este inainte de toate o revolutie spirituala, una din acele prefaceri launtrice si totale ale sufletului omenesc, care nu se petrece in istorie decat la rascrucile vremii, la deschiderile de epoca.

Nu un partid politic se ridica prin miscarea legionara. Ci o lume noua se naste, in intregime si organic: lumea legionara.

PE CE SE SPRIJINA MISCAREA LEGIONARA

Fireste ca o miscare cu temelii sufletesti atat de adanci si cu orizonturi atat de vaste nu se poate realiza oricand si oricum in istorie. Si nici de catre oricine......

O miscare sufleteasca cu adancimea si in acelas timp cu orizonturile legionarismului este un fenomen de suflet omenesc, pe care istoria nu-l realizeaza decat atunci cand Dumnezeu oranduеste o rodnica potrivire.Toate schimbarile mari in lume s'au petrecut numai atunci cand s'au putut alatura cei doi factori decisivi de istorie:

1. nazuintele adanci ale sufletului colectiv si
2. o personalitate creatoare care sa le fecundeze.

O lume noua nu se naste decat atunci cand toate nazuintele sufletului colectiv,oarbe si haotice de felul lor,sunt fecundate, adica scoase din starea de permanenta latenta, delimitate din virtual, trecute in actual si in concret, prin puterea de fixare a unui creator de geniu. In jurul axei care e personalitatea sa,toate elementele nebuloase vin si se aseaza dupa afinitati si valente,dupa o mare lege de armonie si din haos se incheaga o lume.

Lumea legionara se incheaga,azi,determinata de aceias mare lege cosmica.Lumea legionara se realizeaza azi din nazuintele adanci si permanente ale neamului nostru, care se cristalizeaza,in sfarsit, in jurul celei mai reprezentative personalitati pe care Dumnezeu a harazit-o istoriei romanesti.

1. Nazuintele Sufletului colectiv al Neamului

Suntem un neam de oameni nobili.

Fiindca suntem singurul neam care pastram aici,in aceasta parte a Europei,traditiile pamantului si ale cerului de deasupra noastra.

Fiindca suntem singurii stapani din vremuri imemoriale pe pamanturile acestea peste care toate neamurile, dar absolut toate neamurile care ne inconjoara, au venit mult mai tarziu. Oaspeti pe

pamanturile acestea sunt si Ungurii,si Bulgarii,si Sarbii,si Rusii,si Polonii,si Slovacii.

Caci neamul romanesc nu a putut realiza, pana azi o istorie luminoasa. Istoria noastra are numai franturi de glorie: Mircea,Stefan,Mihai,Horia,Marasti,Marasesti.

Dar toata istoria noastra -modesta si chinuita in insirarea ei,glorioasa in toate momentele ei de isbucnire- demonstreaza din plin posibilitatile neamului nostru. Sufletul colectiv romanesc a fost intotdeauna -dar absolut intotdeauna un suflet care a raspuns total la toate marile chemari. Ce minunata ridicare de suflet romanesc inseamna domnia lui Stefan, a lui Mihai, inaltarea lui Horia, a lui Tudor,momentul Cuza-Voda, momentul sufletesc al Ligii culturale,momentul 1916.

Ce mare ridicare de suflet romanesc inseamna fanatica miscare populara in jurul figurii Generalului Averescu.Si miscarea nationalista dela 1922. Si imensa, oarba popularitate a partidului national-taranesc in 1928.E semnificativa isbucnirea aceasta de suflet colectiv,orb dar neobosit,repetata asa de staruitor, cu toate deceptiile,dela rasboi incoace. Lucrul acesta dovedeste in chip isbitor, impotriva mentalitatii imbecile stapanitoare de azi,ca neamul acesta nu e deloc un neam sceptic nici individualist,nici obosit. Ci e un neam a carui nazuinta sociala, al carui idealism si a carui putere de credinta -deci de creatie- sunt nelimitate. Care neam ar mai fi fost in stare de efortul acesta de idealism gratuit si nesfarsit? Intrebati-va, numai, daca poporul italian ar fi fost in stare sa repete fenomenul minunat de aderenta colectiva in jurul altui om, daca Mussolini i-ar fi inselat pe italieni in asteptarile lor.

Dece atunci aceste mari posibilitati sufletesti nu s'au realizat efectiv intr'o istorie glorioasa?

Pentruca pana azi soarta ne-a tinut mereu intr'o dramatica nepotrivire.Dela rasboiu incoace,nu

mai avem oameni. Iar pana la rasboiu,cand mai erau oameni, nu era vremea lor. Caci oricat de mare va fi fost personalitatea lui Stefan (sau oricat de mare ar fi putut fi personalitatea dlui Iorga......), o miscare sufleteasca romaneasca de proportiile, de adancimea si orizonturile legionarismului nu s'ar fi putut realiza,pentruca atunci sufletul romanesc nu avea constiinta inalta a tuturor posibilitatilor sale. Neexistand inglobarea efectiva istorica a sufletului romanesc, -asa cum s'a facut ea prin unire-, nu s'ar fi putut realiza circulatia totala de valori sufletesti si inchegarea ultima a sufletului colectiv romanesc, care sa duca la tensiunea legionara. Fenomenul legionar nu era posibil pana la rasboiu, pentruca sufletul romanesc nu avea la indemana constiinta globala a puterilor sale. Iar dela rasboiu incoace legionarismul nu s'a putut realiza pentruca, desi sufletul colectiv romanesc a ajuns la maximul tensiunii, in toate momentele decisive au lipsit oamenii exceptionali cari sa canalizeze cu geniul lor aceasta tensiune.

Dar, daca fenomenul legionar pana azi nu era posibil,azi este fatal.

Astazi,pentru prima data in istoria romaneasca Dumnezeu a harazit potrivirea rodnica a acestor doua puteri:

-sufletul colectiv romanesc ajuns in sfarsit la constiinta totala a valorilor sale,si

-prezenta simultana a unui conducator exceptional.

2. Prezenta in istorie a Capitanului

Acest conducator exceptional este Capitanul. Lumea legionara se naste din virtualitatile sufletului romanesc prin prezenta polarizatoare a Capitanului.

Personalitatea acestui om e reprezentativ romaneasca prin aceea ca e singurul om politic care crede in Dumnezeu. Nu numai ca el crede, dar crede ca politica e supusa si ea lui Dumnezeu. Prin aceasta e pe linia romaneasca a lui Stefan cel Mare.

Personalitatea acestui om e unica prin bogatia fara sfarsit a tuturor insusirilor lui. Pus in fata oricarei situatii de viata, omul acesta a putut intotdeauna si va putea intotdeauna sa faca fata, pentruca are la indemana toate insusirile sufletului omenesc.

Omul acesta e un cerebral si un sentimental in acelas timp, e rational si mistic, e bun si aspru, blad si neiertator, voluntar si domol, mandru si modest,tenace fara sa fie rigid, idealist fara sa fie utopic, vizionar al marilor latente romanesti, cu o inalta energie spirituala,pe cat de rezistenta energie fizica, pedagog si comandant, rabdator, stapanit,chibzuit, desi tumultos in structura temperamentului sau,viteaz si, mai cu seama,moral in cel mai greu inteles al cuvantului, adica deslegat de imperative personale -ori predestinat inaltelor dominari colective.

Ceea ce e singular, dupa cum se vede,in constructia sufleteasca a acestui om, e ca in el salasluesc valabil nu numai cele mai numeroase calitati sufletesti, ci cele mai departate. Inalta lui putere de proectie a spiritului si in acelas timp, exceptionala lui putere de organizare materiala, exceptionala lui putere de organizare materiala, -surprinzatorul sau "bun simt"-, formeaza un contrast de o fertilitate aproape nemai intalnita. Oamenii care se bucura de inaltime spirituala sunt, de obicei,complect desorientati in viata concreta. Iar "organizatorii" nu sunt niciodata obsedati de imperative spirituale.

Si iata, omul acesta e valabil pentru toate planurile vietii. Omul acesta are cea mai armonioasa imbinare a intelectului cu vointa si sentimentul, fiind prin asta omul cel mai intreg si mai

sanatos al contimporanitatii,expresia cea mai plenara a omeniei noastre romanesti. Cerebralismul sau e un cerebralism care merge pana la luciditate,la iluminare,vointa e o vointa de otel si afectivitatea sa e uriasa, o afectivitate care proecteaza asupra tuturor fiintelor din jur marea sa radiatie interioara.

E ceva unic -ca in pasiunea Sfantului Francisc din Assisi- in uriasa putere de iubire a acestui om pentru ceilalti oameni, pentru celelalte fapturi ale lui Dumnezeu, pentru animale si gazele colorate ale campurilor si pentru flori si pentru paserile lui Dumnezeu...si pentru copii...o uriasa putere de iubire,o nesfarsita bunatate...

Aici,desigur,e insusirea esentiala care il face un predestinat. Nimic nu s'a facut vreodata in lume,fara iubire. Nu putem iubi, -nu putem crea. E un adevar care depaseste biologia.Porneste din divinitate, dela Isus. Cine poate inchina o mare,nesfarsita iubire acestui neam romanesc, acela il va fecunda.

Caci numai cine poate astfel iubi neamul -neamul acesta asa cum este el, socotit pacatos,ros de grele mosteniri istorice si pacate atavice- numai cine il poate iubi total si poate total sa i se jertfeasca,numai acela va putea desmorti latentele vietii etnice,aducand la suprafata un cu totul alt suflet romanesc decat ne-am obisnuit sa-l vedem. E aici un tainic proces de fecundare, un complicat joc de deslantuiri launtrice pe care numai afectivitatea il realizeaza in ascunsul suflet omenesc.

Fenomenul politic (pastram cuvantul:"politic", pentru a nu isbi prea tare mentalitatea actuala.Si pentru a desemna,oarecum,aspectul realizarilor materiale ce vor insoti viitorul fenomen romanesc, care, insa, nu se va mai putea numi fenomen politic...) romanesc, adica o mare inflorire de nazuinti,va fi posibil numai atunci cand neamul acesta obijduit va simti, va simti insfarsit asupra lui, tradusa pana in faptele mici,concrete,o mare iubire care planeaza deasupra-i, care ii va da insfarsit sentimentul ca are pentruce trai, ca nu-i mai sunt zadarnice sfortarile, ca e inteles,ajutat,ridicat.

Creatia politica romaneasca va fi posibila abia atunci cand in locul monstruoasei abstractii a Statului roman actual, se va realiza, dela Capitan pana la ultimul roman, sentimentul marii comuniuni romanesti.

Si atunci se va deschide marea epoca romaneasca...

Un astfel de om cum e Capitanul,prin complexitatea insusirilor de care dispune, poate patrunde toata diversitatea vietii si se aseaza in inima lucrurilor.Deacolo este un punct de observatie si o perspectiva asupra vietii, care iti ingadue sa o vezi simultan in totalitatea ei.Rezolvarile de viata,care pornesc din acel punct de observatie centrala asupra ei,sunt rezolvari definitive.Omul care sta in inima lucrurilor nu greseste niciodata. Faptele lui pot sa apara greseli -imense,monstruoase bietilor oameni de duzina, care rezolva viata la suprafata, cu perspectivele lor mediocre si momentane.E deajuns,insa,sa se deschida perspectiva, pe care oamenilor obisnuiti le-o deschide timpul, pentruca toti sa-i recunoasca dreptatea.

Verificarea obiectiva acelor spuse pana aici,a marilor lui insusiri,a puterii lui creatoare,a organicitatii faptelor sale, sta in observatia isbitoare ca,de vre-o sase ani incoace,desi omul acesta n'are nici o calitate oficiala in tara,politica oficiala a tarii romanesti a inceput sa se invarta cu toate evenimentele ei importante ca simple reflexe in jurul faptelor sale.

Pentruca numai faptele sale sunt organice colectivitatii romanesti.

Numai faptele sale sunt esentiale destinului romanesc.

PATRU NOUI COMUNITATI ROMANESTI:
Cuibul,Tabara,Temnita,Legiunea.

Pentru revolutionarea fapturii noastre romanesti, pentru realizarea in fiecare din noi a unor noui valori de viata sufleteasca, Capitanul intrebuinteaza ca mijloace technice de educatie: cuibul,tabara,temnita, care toate trei sunt trepte de introducere pentru inglobarea noastra definitiva in cea de a patra comunitate, care le depaseste pe toate: Legiunea.Legiunea'e marea comunitate spirituala din care fac parte,azi, toti legionarii, din care vor face parte, maine, toti Romanii. Legiunea tinde sa se confunde cu intreaga comunitate romaneasca. Si maine,cand va ajunge astfel,Legiunea nu va fi decat expresia sub forma de oaste a intregei suflari romanesti.

a. Cuibul este cea mai mica injghebare de comunitate legionara prin cercul ei restrans,dar cea mai importanta prin efectele adanci pe care le are asupra membrilor sai. In cuib se pun bazele educatiei legionare.

In organizarea si'n activitatea cuibului se arata dintr'odata deosebirile care diferentiaza lumea legionara de lumea democratica si anarhica de azi.

Iata ce este cuibul: "Un grup de oameni sub comanda unui singur om.Cuibul n'are comitet.El are numai un sef care comanda, un corespondent care poarta corepondenta, un casier,care strange cotizatiile si un curier care face legatura cu alte cuiburi sau cu seful judetului. Toti acestia, ca niste frati adevarati, asculta de camaradul lor, care indeplineste functiunea de sef de cuib (Carticica sefului de cuib,punctul 1.).

Efectele vietii in cuib sunt hotaratoare.

Constrans in mod statornic la o activitate de

incadrare,admirabila prin continuitatea ei si prin influenta ei asupra amanuntelor de viata, fiecare membru al cuibului,care are cat de putina ravna si cat de putina mandrie, termina prin a deveni un adevarat legionar.Inraurirea vietii de cuib se arata in doua directii hotaratoare: 1) in modificarea componentei morale interioare, 2) in reeducarea spiritului social creativ (spiritul de initiativa). Cu aceste doua obiective: educatia si transformarea sufleteasca a fiecarui membru al sau, in nauntru, si indeplinirea initiativelor de interes obstesc,in afara, activitatea cuiburilor legionare a isbutit sa schimbe viata romaneasca pretutindeni unde ele au prins si s'au inchegat. Din Romanii pe care ii stim obositi,democrati, decolorati, trandavi, comozi, pusi pe placeri, fara idealuri, strambi si neputinciosi, intr'un cuvant din niste oameni fara axa -fara vlaga,educatia legionara a isbutit sa realizeze in cativa ani,minunea: oameni de credinta- oameni de fapta.

b. Tabara realizeaza aceleasi bine-facatoare inrauriri asupra sufletului romanesc, ca si cuibul Numai ca le realizeaza in proportii mai mari.Efortul sufletesc e mai adanc, opera realizata e mai mare,legionarii sunt mai multi.Tabara,prin proportiile ei, e locul si singura modalitate de anticipare a marei vieti legionare de maine. Tabara e o proectie in mic a Romaniei legionare.

In tabara, efortul sufletesc si trupesc este continuu si greu; o tabara bine realizata este o mare batalie castigata de legionari impotriva dusmaniei,neincrederei si prostiei oamenilor de azi.

c. Temnita este a treia comunitate de inchegare a sufletului legionar: cea mai importanta. Spiritualitatea profund crestina care insufleteste viata legionara aici isi are verificarea cea mai luminoasa: in acceptarea temnitei si a suferintii. Desigur,pentru idealul lor curat,adevaratii legionari sufera in viata lor de toate zilele -viata de asteptare, de neispravite privatiuni, de hula, de

ironie. Sufera in viata de tabara, care e viata de efort si constrangere.Dar suferinta in inteles extrem de incercare, suferinta in inteles de patimire,de abia dela inchisoare inainte se arata. Numai cine poate infrunta temnita si toate grozaviile care,in tara asta fara stapan, sunt legate indisolubil de dansa,cine poate infrunta temnita cu toate corolarele ei de patimire fatala: bataia,schingiuirea,teroarea,moartea,numai cine poate infrunta temnita in sens nicadoric si ramane neclintit privind iluminat spre cerul lumii legionare care se ridica,numai acela e legionar adevarat.Dela temnita inainte incepe adevarata verificare legionara: patimire si jertfa.

Cuvintele Capitanului: "Cine renunta la mormant, renunta la inviere. Pentruca conditia Invierii sta in acceptarea prealabila, nesovaitoare, senina a durerilor si apasarii mormantului" -sunt inspirate deadreptul din pilda lui Isus si contin in ele adevarul vesnic, pe care vor trebui sa-l realizeze oamenii,azi ca si ieri, ca si'n vecii vecilor, oridecateori vor voi sa se depaseasca pe ei,sa inceapa o viata noua,de mantuire, sau macar de creatie.Caci acest adevar etern nu e valabil numai in ordinea transcendenta a mantuirii, ci si in ordinea lumeasca a creatiei.Neamul nostru il marturiseste asa de frumos in legenda Mesterului Manole.Nu exista creatie decat dela depasirea propriei noastre fiinte.

d. Deasupra tuturor acestor trepte de comunitate noua de suflet romanesc,e cea care le depaseste pe toate si care e scopul tuturor celorlalte: Legiunea.

Infaptuirea desavarsita a Legiunii -comunitatea organica a intregului romanism e visul, marturisirea si destinul istoric al generatiei noastre.

UN OM NOU - UN OM ADEVARAT

Nu exista psihologie definitiva,psihologie impietrita. Sufletul este domeniul prin excelenta al spontaneitatii,al autodeterminarii.

Amintim acest mare adevar ignorat, pentru toti scepticii,prostii, negativistii si nepasatorii sau disperatii tineri sau batrani care ne tot vorbesc de "incapacitatea romaneasca de a crea istorie",de o "iremediabila mediocritate a sufletului romanesc".Toata literatura noastra de interpretare sociala ne-a umplut capul dela rasboiu incoace cu expunerea, documentarea, observarea pe anumite cazuri si situatii, generalizarea acestei afirmatii, care s'a impus acum ca indiscutabila si ca eterna: iremediabila mediocritate a sufletului romanesc. Aceasta convingere care a ajuns sa-si puie pecetea pe toata atmosfera sociala romaneasca atat de resemnata si de vlaguita azi, este extrasa, de fapt, mai mult dintr'o singura regiune semnificativa a romanismului: Bucurestii, si dintr'o foarte marginita perspectiva in timp: ultimii optsprezece ani.

Ei bine, afirmam cu toata credinta ca neamul romanesc are toate latentele intregi pentru a da in scurta vreme la iveala,in vazul, intelegerea si recunoasterea tuturor, un suflet colectiv glorios, in locul celui mediocru si obosit de ani, care nu e decat o manifestare aparenta si o modalitate trecatoare istorica a valorii eterne romanesti.

Legiunea a isbutit, chiar numai pana azi, sa structureze un cu totul alt tip de Roman decat cel de pana acum.

S'a spus pana acum ca Romanul e un om resemnat, intotdeauna supus sa primeasca evenimentele, niciodata in stare sa reactioneze in fata lor. Ei bine, s'a vazut in tragedia din 1933 si in 1936,cu Stelescu,cata valoare mai are povestea asta cu re-

semnarea si cu pasivitatea si cum in ce masura sunt in stare sa reactioneze acesti noui Romani, cari sunt legionarii.

S'a vorbit pana acum de firea individualista a Romanului, de incapacitatea organica a neamului nostru de a crea fenomenul colectiv, de a realiza acea disciplina si acel idealism social, de care sunt in stare bunaoara, Nemtii. Ei bine, Legiunea a demonstrat, numai in cativa ani de zile marile posibilitati de structurare colectiva a sufletului romanesc, prin viata de tabara in special, prin toate caracterele manifestarii legionare in general.

S'au ingrozit toti oamenii constienti de lasitatea si de aplecarea spre compromis a Romanului de azi. Legiunea le-a arata un Roman domn -un Roman neflexibil-, mai mult: un Roman eroic, gata sa moara pentru credinta lui.

Au vorbit imbecilii de scepticismul organic al firii romanesti, de structura sa rationala prin excelenta, de incapacitatea lui religioasa. (Nu stiu ce destept scotea concluziile acestea din faptul ca...suntem singurul popor european care n'am dat mucenici crestini). Ei bine, Legiunea nu numai ca a modelat un tip de Roman credincios: Legionarul, dar temelia insasi pe care s'a ridicat Legiunea in marile ei perspective, esenta insasi a Miscarii Legionare e Religia. Spiritul legionar a realizat acest fenomen unic in lume: singura miscare politica structurata religios.

O fi paradoxal fenomenul acesta pentru inteligerea amputata a oamenilor de azi. Dar e o realitate, care, cel mult, poate sa surprinda deacum pe acei cari credeau ca Romania e, de sus pana jos, tara rationalismului...universitar.

Cum se explica realizarea acestor noui reliefuri romanesti, realizarea acestui om nou?

Realizarea unui om nou constitue unul din obiectivele mari ale Miscarii Legionare. Tehnica de realizare a acestui om e foarte simpla, cum sunt foarte simple toate lucrurile in Legiune. Voind sa

realizeze un om nou, Capitanul nu vrea sa realizeze un om nou in intelesul de inedit, adica un om cum n'a mai fost niciodata. Nebunia aceasta demiurgica a trufiei omenesti, care vrea sa realizeze in lume numai lucruri noui, dincolo de ceeace a lasat Dumnezeu, aceasta nebunie de megalomani si caraghiosi reformatori, a putut s'o aiba veacul acesta de rationalism individualist care se va termina in curand si impotriva caruia aparitia Legiunii e cea mai decisiva reactiune. Nebunia aceasta demiurgica, in vointa de a crea o lume inedit noua si oameni inedit noui, a putut s'o aiba revolutia franceza sau sora ei buna, revolutia ruseasca. Legiunea voind sa realizeze un om nou, nu face decat atat: deschide iar toate isvoarele vietii, pentruca omul sa devie din nou un om intreg. Nazuind sa realizeze un om nou, Capitanul nu vrea decat sa realizeze pe omul adevarat. Caci omul care circula azi, omul reprezentativ al veacului actual, nu e un om adevarat. E un sinistru degenerat, e o fiinta amputata -in aceeasi masura in care e un hipertrofiat al propriei lui trufii omenesti- e un sburator cu mari aripi frante, e un olog megaloman. Aceasta e imaginea facuta din contraste lipite, a chinuitului om care e omul acestui veac rationalist, individualist si ateu.

Doua sunt axele mari ale conditiei noastre omenesti:

1. orizontal, integrarea noastra intre ceilalti oameni.

2. Vertical, supunerea noastra lui Dumnezeu.

Omul modern a iesit dintre aceste axe; fapta lui nu se mai sprijina nici pe sufletul celorlalti oameni si nici nu se mai supune ultimii legi ierarhice, adica lui Dumnezeu. De aici tot tragicul vietii moderne. Viata omului modern e ca o papadie intre vanturi: ramasa fara axe, marele regisor e intamplarea si fatalul sau blestem -ratacirea.

Omul adevarat e omul capabil sa-si depaseasca propria lui singuratate, omul care se supune lui Dumnezeu si ii recunoaste pe ceilalti oameni.

Omul adevarat nu este tipul acesta intelectualist,chinuit si sterp, de care e plina cultura si istoria moderna a Apusului (si a carui imitatie stralucita s'a realizat in toata patura superioara dela noi), si nici, prin contrast,omul voluntar si orb,animalic,pe care l-a realizat, prin reactiune, revolutia ruseasca. Ci omul adevarat este omul intreg,cu toate compartimentele sufletului valabile, omul pe care tratatul de psihologie il numeste omul pasional.In omul acesta nu predomina intelectul sterp,nici vointa oarba si animalica, ci toate cele trei mari puteri ale sufletului sunt in armonie: intelectul, afectul,vointa. Si toate stau sub radiatia celei mai inalte dintre toate: afectul -puterea de iubire.

Aceasta inalta si nesfarsita putere omeneasca -iubirea ii fac pe oameni adevarati. Legionarii sunt invatati sa se iubeasca si sa traiasca afectiv.

Iubirea e drumul -singurul- care duce catre ceilalti oameni si calea -singura- care ne duce in sus spre Dumnezeu.

Supunandu-se lui Dumnezeu si alipindu-se comunitatii firesti din care face parte, omul e deabia atunci un om adevarat,pentruca abia atunci isi recunoaste adevarata pozitie omeneasca in lume.

Iata ce inseamna realizarea omului nou romanesc,care e legionarul, si iata cum se explica marile lui reliefuri, marea lui putere de creatie, surprinzatoare in lumea romaneasca de azi, individualista, sceptica si obosita. Depasindu-si singuratatea, omul simte in mod concret puterile celorlalte suflete omenesti cu care lupta alaturea si intre care se face o comunitate atat de densa, incat revarsarea puterilor sufletesti devine deodata o realitate mai palpabila decat curgerea apelor.

Si depasindu-si singuratatea, omul simte,inca, pogorand in biata lui fiinta, marginita, puterile nesfarsite ale lui Dumnezeu de deasupra lui.

Aici e tot secretul puterilor legionare. Depasindu-si singuratatea,integrat in viata colectiva, a cuibului,a taberei,a temnitei, inglobat in marea viata a Legiunii, legionarul simte in mod concret descatusarea isvoarelor nesfarsite ale vietii celei mari,care n'are nici epuizare,nici sfarsit.

Fireste ca esti capabil de mari tensiuni si mari dominari cand ajungi astfel aici.Nu e putin lucru a avea sentimentul vesniciei in tine. A simti ca nu vei muri niciodata.A avea convingerea ca fapta ta creste intr'o armonie mare,a lui Dumnezeu,a lumii.

MESIANISM ROMANESC

Spre deosebire de massa mare a Romanilor, legionarii traesc cu constiinta unei inalte nobleti romanesti.

Atitudinea aceasta de noblete romaneasca rezulta, desigur, din convingerea indiscutabilei valori morale pe care a reprezentat-o intotdeauna, prin structura lui,sufletul neamului romanesc. Dar rezulta, mai ales, din convingerea ca azi neamul romanesc, valorificand la maximum aceasta structura morala, se ridica, prin Legiune, la o inaltime spirituala neintrecuta.

Prin realizarea Miscarii Legionare, a structurei ei, a marilor ei axe spirituale, a supremei ei inaltari spre Dumnezeu, sufletul romanesc desvalue puteri sufletesti nebanuit de adanci si de complexe si isi fixeaza o pozitie in momentul de azi al Europei, care e insasi pozitia de axa in jurul careia urmeaza sa se intoarca miscarea istoriei de azi inainte. Cand am spus ca Miscarea Legionara este o revolutie spirituala, una din acele profa-

ceri launtrice si totale ale sufletului omenesc, care nu se petrec in istorie decat la deschiderile de epoca, ne-am gandit nu numai la efectele integrale pe care legionarismul le are inauntru, asupra schimbarilor sufletului romanesc, ci la perspectivele istorice pe care le are in afara, in fata celorlalte necazuri pentru o noua asezare sufleteasca a epocei de istorie ce urmeaza.

E prea vasta aceasta chestiune de filosofie a istoriei, ca s'o putem expune aici in dimensiunile ei intregi.

Deaceea o lasam pentru cuprinsul unei brosuri urmatoare. Si ne vom margini deocamdata sa o schitam:

Prin legionarism neamul romanesc a realizat acest fenomen unic in istoria moderna a Europei, o miscare politica structurata religios. Si nu religios vag, ci deadreptul crestin. Singura miscare politica, care isi are teoriile in teologia crestina. aici sta unicitatea inegalabila a miscarii legionare. Fascismul, hitlerismul, comunismul, azi, ca si intotdeauna marile miscari colective, au luat coloratura religioasa, e drept. Dar acesta e un fenomen foarte banal in psihologia multimilor. Si nu inseamna valoarea inalta de viata. Oridecateori sentimentele care conduc o colectivitate iau o intensitate mare in intinderea lor, ele tind sa capete o nota religioasa. Dar aceasta este numai o forma si nu fondul religios al miscarii, fiindca acest misticism, aceasta quasi-religiozitate se rezolva de cele mai multe ori in obiective omenesti, nu transcendente. Religiozitatea adevarata exista numai acolo unde exista un obiect al ei transcendent, unde exista la capatul ei, Dumnezeu. Unde nu exista Dumnezeu, ci un obiectiv omenesc, nu este religie ci cel mult misticism. Care misticism, in sine, n'are nici o valoare superioara. Misticismul in el insusi poate sa fie un fenomen sufletesc cu totul inferior.

Toate marile miscari colective moderne sunt

mistice. Niciuna nu e spirituala. Fascismul are mistica statului -patria luata ca realitate notoriala-, hitlerismul, mistica rasei -sangele ca valoare biologica-, comunismul, mistica goala a colectivului -colectivitatea ca valoare in sine. Structural, nu e deosebire intre fascism, hitlerism, comunism. Toate trei sunt miscari mistice cu obiective omenesti. Abia legionarismul realizeaza pentru prima data in istoria moderna, o miscare colectiva spirituala, pentruca numai legionarismul se inalta pana la Dumnezeu.

Legionarismul este in primul rand credinta in Dumnezeu, in sensul cel mai pur, in sensul traditiei noastre crestine.

Ei bine, faptul acesta e hotarator pentru pozitia romaneasca in perspectivele istoriei care se deschid. Pentruca pe acest drum, al cautarii colective a lui Dumnezeu, vor trebui sa vie dupa noi toate neamurile. Aici se svarcolesc toate neamurile sa ajunga, dar nu pot inca sa ajunga. Spuneam altadata ca lumea se intoarce, fara voia ei aparenta, impinsa de nazuinte organice, din nou spre Dumnezeu. Spuneam ca aceasta e un mare proces sufletesc al carui mers e fatal in istorie.

Ei bine, pe drumul acesta al reintoarcerii oamenilor catre Dumnezeu, neamurile ne vor gasi pe noi ca invatatori (C.f. Actualizarea romaneasca a lui Hristos, Vestitorii, 3).

Iata, dar, inaltimea unica a ceasului romanesc de azi.

Se vor intreba multi (si s'au intrebat pana acum), cu multa ironie, ce efecte imediate, ce importanta politica are in momentul de azi aceasta atitudine mistica si spirituala, acest mesianism legionar.

Pentru cei cari tot repeta de atatia ani, prin mari ziare nationaliste si prin declaratiile solemne ale marilor oratori politici, prostia enorma ca neamul acesta nu doreste decat sa fie lasat sa traiasca linistit intre granitele tratatelor de

pace,pentru toti politicianii si ideologii,cari au tot afirmat ca neamul romanesc n'are veleitati si ca e un neam modest si de treaba si cuminte, care nu vrea decat sa fie lasat in plata Domnului, ca sa-si traiasca viata lui modesta, asteptandu-si moartea lui anonim, pentru toti cei cari au spus -incepand dela simpla balbaiala politicianista sau gazetareasca si terminand prin afirmatia cu pretentie culturala- ca neamul romanesc nu e un neam mesianic prin chiar firea lui, le vom raspunde foarte simplu:

Mesianismul romanesc exista. Dincolo de toate discutiile si interpretarile istorice ori psihoetnice, mesianismul acesta este o realitate, este starea de constiinta a intregului tineret legionar, Si deci e inutil sa mai argumentam. Tineretul legionar traeste in starea de constiinta a unei supreme valori spirituale romanesti si de aici, in constiinta destinului mesianic al neamului nostru.

Cum sa nu ia coloratura mesianica,tensiunea de suflet a unei miscari colective,a carei finalitate ultima sta in aceste cuvinte:

"Telul final al neamurilor este viata?

"Daca viata, atunci nu intereseaza mijloacele pe care neamurile le intrebuinteaza spre a si-o asigura.Toate sunt bune,chiar si cele mai rele.

"Telul final nu este viata. Ci Invierea.Invierea neamurilor inaintea tronului lui Dumnezeu" (Cartea Capitanului,pag.425).

Dati-va seama, domnilor romani nemesianici, ce inaltime uluitoare de suflet e aici, ce puteri adanci se incordeaza launtric si nevazut, ca sa ajunga la expresia acestor cuvinte.

Ei bine, domnilor, inaltimea aceasta de suflet n'o mai gasim nicaeri imprejurul nostru si niciodata in cursul mileniului care a trecut. Asemenea cuvinte nu s'au mai spus in istorie,de doua mii de ani. Dela Hristos nimeni n'a mai pus atat de inalt si de definitiv accentul vietii intranscendent.Nimeni n'a mai urmat invatatura lui pentru a inalta

colectivitatea la aceste orizonturi nesfarsite.(Nu ne gandim la oameni politici. Dar macar la vreun ganditor in sociologie, -afara de sfintii crestini ganditori pe linia lui Isus- care sa fi afirmat atat de extrem si de integral eficienta ideei de mantuire in istorie, aplicarea crestinismului ca norma sociala integrala).

Cum sa nu ia coloratura mesianica miscarea legionara pe care o framanta astfel de puteri sufletesti? Si cum sa nu se proecteze un mesianism romanesc, dela astfel de inaltimi si din constiinta unei pozitii spirituale asa de unice in manifestarea de suflet a popoarelor europene?

Azi va mai intrebati ce importanta politica poate avea acest mesianism legionar?

Iata:

Sunt doua probleme esentiale ale politicei romanesti dela rasboiu incoace:

1. separatismul politic al romanilor din provinciile alipite -acel regionalism care e, dela rasboiu incoace, spaima, acoperita sau marturisita a tuturor momentelor dificile ale politicii romanesti si

2. tendintele centrifuge ale minoritarilor care nazuesc spre alte idealuri nationale decat cel romanesc.

Acestea sunt problemele vitale ale Statului romanesc, caci in ele stau insasi conditiile de existenta politica ale acestui stat. Si acestor doua probleme vitale, politica romaneasca nu le-a putut da pana azi nici o solutie. Pentru ca,aici e paradoxul: solutia acestor doua probleme nu e o solutie politica. Ci una spirituala.Unificarea politica a sufletului romanesc si problema minoritatilor sunt probleme de spiritualitate.

Solutia lor sta in spiritualitatea si in mesianismul legionar.

Prima problema a si fost rezolvata de spiritul legionar. Generatia tanara de legionari din Ardeal nu stie ce insemneaza regionalism. Cine cunoaste

bine Ardealul stie ca generatia tanara a Ardealului traeste cu o singura obsesie: misiunea legionara a neamului romanesc.

Iar a doua problema: problema minoritarilor, se va rezolva numai atunci cand mesianismul legionar adica aceasta inalta stare de constiinta romaneasca va cuprinde intreaga masa a neamului nostru. Si o va fecunda, creind acea stare de incordare a puterilor de creatie care e intotdeauna in legatura cu euforia, cu starea de mandrie a unei colectivitati. Atunci isi vor da seama si minoritarii ca traesc in tara unui neam nobil. A singurului neam care s'a ridicat cu tot sufletul sau in sus, spre Dumnezeu, intr'un moment istoric in care toate celelalte neamuri il cautau orbeste si nu puteau inca sa-i marturiseasca cautarea lui.

Atunci vor simti toti strainii ca in sufletul acestui neam sunt energii si inaltimi spirituale unice. De care vor avea si ei nevoe pentru sufletul lor. Si spre care vor nazui, ca sa-si intareasca bietul lor suflet omenesc.

Asa e, vesnic, sufletul omenesc: are nevoe de inaltimi.

Problema minoritarilor se va rezolva atunci prin respectul si iubirea care se vor naste in ei pentru valorile neamului romanesc.

Dar pana la aceasta rasturnare de pozitii spirituale, nu se poate face nimic. Ce putem face cu un neam ca Sasii, cari au o asa de inalta constiinta a valorii lor culturale, a valorii exclusive germanice? Ce putem face cu stapanirea materiala romaneasca in Basarabia, atata vreme cat asupra sufletului ei mai staruie si va mai starui misterioasa atractie a mesianismului rusesc.

Impotriva mesianismului rusesc si a oricarei alte atitudini de mandrie etnica minoritara nu putem opune decat o singura putere: mesianismul romanesc.